

[Bente Nielsen]

Som allerede omtalt består lovforslaget af flere elementer. Jeg skal her nøjes med at komme med nogle principielle bemærkninger om de to hovedelementer i forslaget.

Det første, forslaget om valgfrihed mellem indekslån og normallån ved gennemførelse af sanering og byfornyelse i den private udlejningsmasse, løser jo et gammelt problem, som har været diskuteret adskillige gange siden 1984. Jeg er glad for, at vi nu kan få løst problemet, så vi kan få gang i byfornyelsen også i den del af boligsektoren. Vi kan altså få løst problemet med ejernes likviditetstab i forbindelse med indekslåene, og samtidig vil jeg gerne understrege, at den løsning, der her er foreslået, betyder, at hverken det offentlige eller lejerne pålægges øgede udgifter. Men pengene til ordningen skal jo komme et sted fra, og det er derfor glædeligt, at Grundejernes Investeringsfond har været villig til i hvert fald midlertidigt at træde til med det manglende beløb.

Den anden del af lovforslaget, som jeg skal kommentere her, angår de midlertidige ungdomsboliger. Det finder jeg i og for sig er en ny og spændende nyskabelse i boligpolitikken. Jeg finder det fornuftigt, at man opretter en fond, der skal fremskaffe midlertidige ungdomsboliger, og som får vide rammer for, hvordan aftaler med lejerne skal udformes, og hvordan penge til formålet kan fremskaffes. Herved bliver der jo mulighed for at få afprøvet nogle af de forslag, som de unge selv er fremkommet med, og der bliver også mulighed for at få brugt nogle af de penge, som private og organisationer gerne vil stille til rådighed for løsningen af ungdomsboligproblemet.

Det er mit håb, at man ud fra de konkrete forsøgsprojekter, der her bliver tale om, måske kan hente lidt inspiration til den fremtidige politik på området, og jeg kan derfor også på Venstres vegne gå ind for den del af forslaget.

Ruth Olsen (SF):

SF erkender, at de nuværende regler forhindrer en reel byfornyelsesindsats i den private udlejningssektor, og at der derfor må skabes en bedre gulerod til at motivere ejerne til at byforny, men vi er ikke sikre på, at dette lovforslag er den rigtige gulerod, eller at loven vil få den ønskede effekt.

Problemet er jo i virkeligheden et skattepolitisk problem, som burde have været løst ved at gøre den del af lejeindtægten, der modsvarer indeksstillægget, skattefrit mod så til gengæld at beskatte ejendommens værditilvækst, når den kapitaliseres ved salget. Det har før været diskuteret, har jeg hørt, og derfor kunne jeg da godt tænke mig at vide, hvorfor Socialdemokratiet og de Radikale i sin tid frafaldt den løsning. Den her foreslåede løsning går jo bare tilbage til den ordning, hvorefter det offentlige tilskud kan kapitaliseres af ejerne, og det er SF som bekendt ikke tilhænger af, men vi erkender som sagt, at problemet skal løses, og vi vil i udvalget se på, om denne model virkelig skulle være den eneste politisk mulige nu. SF så helst, at de offentlige midler, vi bruger til at motivere og realisere byfornyelsen, på en eller anden måde i sidste ende gavnede lejerne i stedet for ejerne og f.eks. gjorde det nemmere for lejerne at overtage deres ejendom på andelsbasis, men vi er i det mindste godt tilfredse med, at Grundejernes Investeringsfond slipper nogle flere penge til byfornyelsen.

Den anden del af lovforslaget vedrører etablering af en fond på 5 mill. kr. til fremskaffelse af midlertidige boliger til unge. Vi beklager selvfølgelig, at det er nødvendigt at lave sådan nogle lappeløsninger, men eftersom der mangler ungdomsboliger i så høj grad, er dette forslag dog bedre end ingenting, og derfor vil vi godt støtte den del af lovforslaget.

Det er imidlertid vigtigt, at denne fondsbestyrelse består af ungdomsrepræsentanter, og derfor vil jeg godt spørge ministeren, hvordan han har tænkt sig at sammensætte denne fondsbestyrelse; BZerne ved vi jo godt ikke kunne finde på at sætte sig ind i sådan en statsfondsbestyrelse, så dette forslag løser ikke noget med hensyn til, hvad BZ-bevægelsen ønsker, men flere ungdomsboliger har vi da altid brug for.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da den radikale ordfører, hr. Estrup, ikke kan være til stede, skal jeg læse hans ordførtale i forbindelse med byfornyelsesloven op.

Dette lovforslag markerer noget så usædvanligt som to glædelige begivenheder på én